

نوروز در افغانستان

در افغانستان جشن نوروز طبق سنت‌ها براى مدت دو هفته برگزار می‌شود و مردم از چند روز قبل (حداقل قبل از چهارشنبه سوری) برای آغاز این جشن آماده می‌شوند. در میان آیین‌ها و سنت‌های مختلف در این کشور برخی از موارد مهم در زیر ذکر شده‌اند:

- **هفت میوه:** در افغانستان برعکس ایران به جای هفت سین مردم به آماده کردن هفت میوه می‌پردازند. هفت میوه چیزی شبیه به سالاد میوه‌است که از هفت نوع میوه خشک مختلف تشکیل شده است. این هفت میوه عبارتند از: کشمکش، سنجد، پسته، فندق، قیسی (زردآلوی خشک) و گردو یا آلو. همان آجیلی که ما در شب یلدا و شب چهارشنبه سوری از آن استفاده می‌کنیم.
- **سمنون:** زن‌ها در طول شب یک مراسم خاص برای سمنو می‌گیرند و از اواخر عصر تا صبح روز بعد مشغول پختن آن هستند و شعری به این مضمون را تکرار می‌کنند:

«سمنک در جوش، ما کفچه زنیم، / دیگران در خواب، ما دفچه زنیم!»

چنین آیینی در شهرهای اطراف کویر ایران از جمله سمنان رایج بوده است.

مهیله گل سرخ: جشن گل سرخ یک جشن خاص است که تنها در مزار شریف در ۴۰ روز اول سال و به مناسبت رویدن گل‌های سرخ اجرا می‌شود و در طول این ۴۰ روز مردم از همه جا برای حضور در این جشن به مزار شریف می‌آینند. این مراسم به طور هم زمان با مراسم جهنه‌علی (یا زنده‌علی) انجام می‌شود. مراسم ژنده‌علی، آیینی خاص و دینی است که به مناسبت خلافت علی ابن ابی طالب در مسجد مقدس این شهر که گفته می‌شود آرام گاه این امام است اجرا می‌شود. این مراسم با برداشت یک علم (که ترکیب رنگ آن به درخش کاویانی شباهت دارد و به آن زنده سخی می‌گویند) در حرم منسوب به امام علی و در اولین روز سال اجرا می‌شود. جشن گل سرخ برای چهل روز در دشت‌های لاله و حرم ادامه می‌اید. عده‌ای از مردمان این ناحیه قهرمان این رسم کهن را به جای حضرت علی (ع) رسم و ریشه‌ی آیینی این جشن را به شاه نامه نسبت می‌دهند.

بیزکشی: در طول مراسم و جشن‌های مختلف در این روزها معمولاً مسابقات بیزکشی نیز انجام می‌شود. این مسابقات معمولاً در استان‌های شمالی افغانستان و کابل اجرا می‌شود.

غذای خاص: مردم برای روزهای نوروز به ویژه شب سال نو اقدام به پخت غذای خاصی می‌کنند. معمولاً غذای سبزی چلو در این شب پخته می‌شود. نانوایی‌ها نیز در این روزها نوعی کلوچه می‌پزند که به آن کلوچه نوروزی می‌گویند و فقط در نوروز پخته می‌شود.

تماشای دشت‌های ارغوان: ساکنین کابل در طول دو هفته‌ی اول سال برای گردش به همراه خانواده به مناطقی که در آن ها گل ارغوان می‌روید می‌روند.

جشن دهقان: در این مراسم که در روز اول سال اجرا می‌شود کشاورزان به شهرها می‌آینند و تولیدات خود را به نمایش می‌گذارند. در سال‌های اخیر این آیین ها تنها در کابل و برخی شهرهای بزرگ اجرا می‌شود و حتا شخصیت‌های بلند پایه‌ی حکومتی نیز در تماشای آن شرکت دارند. طالبان که به دلیل تفكرات تعصب آlood مذهبی، سنتی و اپس گرایانه‌ی خود با هر آیین شادی پخش، سرگرم کننده، تغیریحی و سرزنشه مخالفت می‌ورزیدند، آیین‌های نوروزی را ضدیت با اسلام و برگزار کننده گان آن را کافر و مجازات می‌کردند. به همین سبب در دوره تسلط طالبان بر افغانستان آیین‌های نوروزی به صورت کاملاً مخفیانه و پنهانی در اندرونی خانه‌ها اجرا می‌شد و کسی جرأت گرامی داشت سنت‌های کهن ملی خود را نداشت. در حال حاضر نیز برخی از رهبران متخصص قبیله‌ای که حکومت و قضawat استان‌های مختلف افغانستان را بر عهده دارند با هر گونه آیین شادی آفرین به ویژه در هفته‌های نوروزی مخالفت می‌کنند و بزرگ داشت نوروز را عبادت کافران می‌نامند.

